

[J. P. Larsen.]

tuelle og andre Omraader, som er af stor Betydning for Forstaaelsen mellem de tre nordiske Folk, og det vilde være beklageligt, om dette udmærkede Samarbejde skulde faa nogen Brist som Følge af de Bestræbelser, der nu søges gjort af disse mange Fædre til denne Tanke.

Jeg sagde i Indledningen til min Tale, at hvis Tanken ikke var lige saa umulig nu, som den alle Dage havde været, kunde man fristes til paa det mest indstændige at advare mod at fortsætte, og det kan der maaske være saa meget mere Grund til, som det har vist sig under Diskussionen, at det er ganske umuligt at faa oplyst, hvad det er, man tilsigter. Alle de ærede Medlemmer, der har haft Ordet angaaende denne Sag, de, der har rejst denne Tanke, har holdt sig til almindelige Talemaader, de har for at bruge et Udtryk, som jeg ser har været anvendt overfor Indledningen til min Tale, talt ud i det almindelige blaa.

Det var ganske rart, hvis man kunde faa at vide bestemt, hvad det er, man tilsigter i et saa vigtigt Forhold. Vi fik nys af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen at vide, hvad det var, man *ikke* vilde, men absolut ikke, hvad det var, man vilde; det var almindelige Udtalelser om Drøftelse af fælles Neutralitetsforanstaltninger. Jeg forstaaer ikke ret, hvad det er, man mener; hvis der skal være nogen Mening i Forhandlinger mellem de nordiske Lande vedrørende dette Spørgsmaal, maa de dog give sig Udtryk i noget bestemt og ikke blive til fortsatte og idelige Forhandlinger om noget, som man ikke venter skal give sig positivt Udtryk. Derfor forekommer Tanken mig saa farlig, fordi den kan give Rum for alt muligt, navnlig i Betragtning af de Kredse, hvori denne Tanke er opstaaet, og hvorfra den nu søges ført frem.

Det ærede Medlem Hr. Parkov omtalte de frivillige Korps og sagde, at hvis et saadant Korps havde den Opgave at forsvare sit Land, var der vel ikke noget ondt deri. Nej, det vilde der ikke være, og jeg betonedede ogsaa udtrykkelig, at jeg vilde se ganske bort fra de Korps, der bestod, se ganske bort fra de Opgaver, de mente at have, eller den Indsats, de mente at have gjort. Men jeg betonedede til Slut, at naar man i et Lovforslag optager Bestemmelser, der forbyder frivillige Korps, maa de naturligvis ramme alle saadanne, hvor velmente deres Formaal end kan være.

Faren forekommer mig nemlig at ligge i, at man meget vel kan oprette frivillige Korps, der paa Papiret har eet Formaal,

men hvis virkelige Formaal kan være et ganske andet. Jeg skal ikke nærmere udforme, hvor mange og hvilke Korps man kunde vente at faa, men hvis man vil tænke denne Tanke nøje igennem, er der en vid Mark for Formodninger om, hvor mange og hvilke Korps man i Tidens Løb kunde vente at faa udrustet, og der kunde komme den Dag, da det var til meget Besvær at have dem og meget vanskeligt at faa dem afvæbnet.

Derfor forekommer det mig, stadig den gode Hensigt ufortalt, at være det solideste og sikreste, om man ved Lovbestemmelser træffer Foranstaltninger mod, at saadanne bevæbnede Korps oprettes og bestaar, idet jeg stadig maa fastholde, at det maa være den til enhver Tid siddende Regerings og Rigsdags Sag at bestemme, hvordan og i hvilket Omfang Landets Bevogtning skal foregaa; der maa der ikke være Rum for privat Initiativ.

Det er gentagne Gange blevet fremhævet af de ærede Ordførere for de Konservative og Venstre, og jeg tror ogsaa af den ærede Ordfører for Retsstatspartiet, at de Styrker, som dette Lovforslag opstiller, og de Skibe, det forudsætter, ikke vil kunne løse Opgaven. Nu hørte vi nylig af et andet Medlem, at han ansaa det, der foreslaas, for at være alt for omfangsrigt; jeg skal imidlertid holde mig til de tre andre ærede Ordførere, der mener, at det er for ringe og for daarligt organiseret, og hvad de nu ellers kunde finde paa at nævne af tekniske Svagheder ved den foreslaaede Ordning.

Jeg vil kun derom sige til de ærede Medlemmer, at de vil jo i Udvalget, hvor Forslaget kommer til Behandling, faa rig Lejlighed til at stille Forslag om Ændringer, og jeg tvivler ikke paa, at en saa udmærket sagkyndig som det ærede Medlem Hr. Parkov vil stille sine militære Evner til Raadighed, hvis der er nogen Brist i teknisk Henseende. Men naturligvis kan dette kun ske indenfor de givne Rammer. Og hvad Rammerne angaar, har det ærede Medlem saavel som de to andre ærede Ordførere jo ikke været særlig elskværdige. Jeg beklager dog, hvis vi skulde komme til at undvære den udmærkede tekniske Hjælp af den Grund.

Hvis man altsaa vil kritisere Forslagets tekniske Forsvarlighed, og hvis man nærer den Anskuelse, at der er Punkter, hvor der burde ske Ændringer, som kunde gøre Korpset og Skibene mere anvendelige til Formaalet, saa kan man i Udvalget stille Forslag derom, saa meget man lyster;